Elnöknek informálás

Dr Kiss Lajos teljesen véletlen akkor beszélt Dórával mikor engem kidobtak kanizsai kórházból. Azóta Lajos elérhetetlen. Kiss Lajos nagyon fél, retteg. (rokonain keresztül tudjuk él és fél)

Lajos a Deák sarki tűz estéjétől 7 hónapot lakott nálunk, élete legnehezebb helyzetében. Mikor magunkhoz hívtuk nem tudtuk, a kiégett lakás már nem az övé (mert pesti maffia elszedte tőle) nem tudtam év végétől nem lehet ügyvéd (egyetlen kreditet se csinált addig) és azt se NAV is kergeti. Csak azt tudtuk lakása kiégett. 7 hó alatt sokat rendeztünk, így egészen eddig barátság is nagy volt. Ám ha Lajos pont a Kanizsán történtek óta fél, már előlünk is bujkál, nos az roppant sokat elárul.
Mi semmit nem kértünk Lajostól. Lajosnak érdekemben is csak egyszer kellett jelen lennie, akkor is csak azt kértem „ne szóljon egy szót se". Megtette, a tárgyalóban végig csöndben volt. Se indítvány se kérdés tanúkhoz se semmi, és azóta se kértünk tőle semmit se. (talán 1irata volt, de azt ő akarta)

Őt ennyire megijeszteni nem volt nehéz. A tavalyi tűz után ugyanis Lajos nem azzal kezdte nálunk, hogy egyből elmondta volna élete mekkora bajban van (a tűzeseten felül is) hanem előbb stresszes állapotban volt (írtam róla akkor, iratok közt lesz rendőrök kihasználták még ekkor is) ezért bő 1 hónapot vettem el saját családomtól mikor szinte csak a Lajossal foglalkoztam. Csak nyár közepére szedtük össze problémákat. Szépen lassan hetente, kéthetente jöttünk rá, hogy hopp hát ez is gond. Ám mikor rájöttünk is mindig vitatkozott is. Nem szeret szembesülni vele, önmagának sem szedte addig össze. Pl mikor lakása témában mondtam neki, hogy azt lakottan becsérték alatt nem is lehetett volna tőle elvenni, akkor még védelmébe vette pesti maffiát. De lehet. Olcsóbban is lehet. Ő az ügyvéd, ért hozzá. Mikor elé tettem jogszabályt még akkor is kifosztóit védte. Akkor sikerült csak meggyőznöm mikor hivatalos árverési rendszeren mutogattam neki, hogy látod ez lakott ezért drága, ez meg nem lakott ez azért olcsó. Lajos másnap reggelre már felismerte ha tőle azért vették el olcsón mert lakott volt, akkor feleslegesen fizetett évekig bérletet. Hisz kétszer fizette meg. Jajde jó ügyvéd vagy, én erre nem is gondoltam. Már nem vitatkozott, már elfogadta a maffia kifosztotta. Egy hónap után elértük feleségét Marikát is menjünk el megnézni. 1 órát nem bírt ki. Kórháznál hagytuk, de Lajos már az első busszal hazaszaladt. Kórháznál kerestük de ő már a buszon volt.
Őt most megijeszteni tehát eleve nem volt nehéz. Egyrészt ahogyan derültek ki, hogy benn a tárgyalóban is mik történtek mindig mondtam neki, hogy „ne csináld, hagyd a fenébe őket". Tehát az én számból is hallotta. Egyébként az ügyvédi kreditjei is ezért csúsztak, mert azt mondtam amit „ti csináltok azt én nem támogatom". Aztán meg én könyörögtem cégeknek, közben küldtem át a tűzesetről újságcikkeket, hogy egyáltalán kreditleckéket engedjék megnézni. Nagyon segítőek lettek mindenhol. Tartozását elengedték, ajándék éveket kapott. Stb.. Ám Lajos ősszel ismét bíróságra ment, és csinálta tovább. Bejárt tárgyalóba de néha azt sem tudta mit tárgyaltak. (fejsérülés is volt, küldtem iratot arról is helikopter ment érte) Mikor aztán egyik vacsoránál ismét elmondta aznap is mi történt, akkor bíróságra én már iratot is küldtem be. Ne balhé legyen, csak amit így tesznek azt hagyjuk már abba. Vagy rendesen kell csinálni vagy sehogy. A vádlottat legalább egyszer megkérdezni, a minimum védekezési lehetőséget megadni neki. Nem vicces téma ez, hogy jajdejó 20perc alatt menyit kerestünk. Eleve van hol aludnod, van mit enned, fűtés is van. Kit érdekel pénz? Nem vagyunk rászorulva és te se.
Lajos csak egyetlen lap volt a pakliból amit önnek feladatként adtam most át. (ezért is részleteztem) Vele kapcsolatban engem csak az érdekel, hogy él-e, és rendben van-e, beteg-e, ilyesmi. Tegye meg tehát kérem kicsit biztassa: ne rettegjen. Nincsen mitől. Amint biztatást kap többit már ő megoldja.
Akad kit most(!) rendőrségre behívtak tájékoztattak (felkészítettek) szóval érdekes történet lett ez.
Ám én 80-as években Csengey Dénessel kezdtem. Az sem véletlen besúgónk Polgár Gyula nekem „gyónt". Tapasztalatból mondhatom hát, hogy mindig több a becsületes. Csak buták hiszik összezárhatnak, mert köröttük mindig a jók vannak többségben. Kik kérés nélkül is segítenek.
Még bolondokházában is elértem picit figyeljenek arra amit mondok (pedig ők azért elég edzettek, sok marhaságot hallanak) itt most az lesz fontos, hogy egyszerre lesz szükséges megerőszakoltakat elnevetni és közben velük megértőnek is maradni. Ami ilyen módon már nélkülem is megoldódik.
Mindent köszönök! (én nyaralni mentem, majd ősszel – ezt pedig tudom, hogy biztosítja is nekem)